Kutlu Doğum ve Hz. Muhammed'in Özellikleri
Gönderen Kadir Hatipoglu - Nisan 09 2015 07:48:52

       Önümüzdeki haftalar, ülkemizde gelenekselleşen Kutlu Doğum Haftası dolayısıyla, Türkiye çapında bir dizi etkinlik yapılacaktır. Bu süre içinde, Sevgili Peygamberimiz Hz.Muhammed'i (s.a.) peygamber ve özellikle ailesi çerçevesinde insan yönleriyle ele almaya çalışacağım.   Kur'an-ı Kerim'de bir peygamber olarak Hz.Muhammed'le ilgili sayılan başlıca özellikler; Allah'ın elçisi, son peygamber, evrensel peygamber, âlemlere rahmet, yüce ahlâk sahibi ve güzel örnek oluşu özellikleridir. Allah Elçisi   Hz.Muhammed (s.a.), Yüce Allah'ın peygamber olarak seçtiği ve doğru yol üzere olan elçilerden biridir:
مُحَمَّدٌ
رَسُولُ
اللهِ
وَالَّذِينَ
مَعَهُ
اَشِدَّآءُ
عَلَى
الْكُفَّارِ
رُحَمَآءُ
بَيْنَهُمْ
تَرَيهُمْ
رُكَّعًا
سُجَّدًا
يَبْتَغُونَ
فَضْلاً مِنَ
اللهِ
وَرِضْوَانًا   "Bütün dinlerden üstün kılmak üzere, Peygamberini, doğruluk rehberi Kuran ve hak din ile gönderen Allah'tır. Şahit olarak Allah yeter. Muhammed, Allah'ın elçisidir. Onun beraberinde bulunanlar, inkârcılara karşı sert, birbirlerine ise merhametlidirler." (Fetih, 48/29); عَلَى
صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ -,
اِنَّكَ
لَمِنَ
الْمُرْسَلِينَ -,
وَالْقُرْاَنِ الْحَكِيمِ
– يس   "Yâ, Sîn. Kuran-ı Hakim'e and olsun ki, sen doğru yol üzere gönderilmiş peygamberlerdensin. Bu, babaları uyarılmadığından gâfil kalmış bir milleti uyarman için güçlü ve merhametli olan Allah'ın indirdiği Kuran'dır." (Yâsîn, 36/1-4)
Son Peygamber   Hz.Muhammed'in (s.a.) Kur'an-ı

Kerim'de belirtilen ikinci önemli özelliği, son peygamber oluşudur: مَا كَانَ مُحَمَّدٌ اَبَآ اَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ وَلَكِنْ رَسُولَ اللهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللهُ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمًا   "Muhammed, içinizden herhangi bir adamın babası değildir. O, Allah'ın elçisi ve peygamberlerin sonuncusudur. Allah, her şeyi bilendir." (Ahzâb, 33/40) Bu hususu, Hz.Peygamber (s.a.) kendisi de belirtmiştir: "Benden sonra artık gelecek olan peygamber yoktur." (Müslim, fedâilü's-sahâbe, 30) Evrensel Peygamber   Önceki peygamberler, kendi kavimlerine veya belirli bölgelere gönderilmiştir. Hz.Muhammed'in (s.a.) peygamberliği ise, bütün insanlık içindir: وَمَا اَرْسَلْنَاكَ اِلاَّ كَافَّةً لِلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لاَ يَعْلَمُونَ   "Biz seni bütün insanlara ancak müjdeci ve uyarıcı olarak göndermişizdir; fakat insanların çoğu bilmez." (Sebe,34/28)   Bütün insanlar için peygamber olduğunu ve buna inanmak gerektiğini duyurmak, onun Yüce Allah tarafından verilmiş görevidir: قُلْ يَآاَيُّهَا النَّاسُ اِنِّى رَسُولُ اللهِ اِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِى لَهُ مُلْكُ السَّمَوَات&#16

16; وَاْلاَرْضِ
لاَ اِلَهَ
اِلاَّ هُوَ
يُحْيىِ
وَيُمِيتُ
فَاَمِنُوا
بِاللهِ
وَرَسُولِهِ
النَّبِىِّ
اْلاُمِّىِّ
الَّذِى
يُؤْمِنُ
بِاللهِ
وَكَلِمَاتِ&#16
07;ِ
وَاتَّبِعُو&#16
07;ُ
لَعَلَّكُمْ
تَهْتَدُونَ
       "De ki: Ey insanlar! Doğrusu ben, göklerin ve yerin hükümranı, O'ndan başka tanrı bulunmayan, dirilten ve öldüren Allah'ın, hepiniz için gönderdiği peygamberiyim. Allah'a ve okuyup yazması olmayan, haber getiren peygamberine -ki o da Allah'a ve sözlerine inanmıştır- inanın; ona uyun ki doğru yolu bulasınız." (A'raf, 7/158);
فَاَمِنُوا
بِاللهِ
وَرَسُولِهِ
وَالنُّورِ
الَّذِى
اَنْزَلْنَا
وَاللهُ
بِمَا
تَعْمَلُونَ
خَبِيرٌ
 "Öyleyse Allah'a, Peygamberine ve indirdiğimiz nûra, Kuran'a inanın; Allah işlediklerinizden haberdardır." (Tegabün, 64/8);
وَمَنْ لَمْ
يُؤْمِنْ
بِاللهِ
وَرَسُولِهِ
فَاِنَّآ
اَعْتَدْنَا
لِلْكَافِرِ&#16
10;نَ سَعِيرًا
       "Allah'a ve Peygamberine kim inanmamışsa bilsin ki, şüphesiz Biz, inkârcılar için çılgın alevli cehennemi hazırlamışızdır." (Fetih, 48/13) Alemlere Rahmet   Son ve evrensel peygamber olan Hz.Muhammed (s.a.), âlemlere rahmet olarak gönderilmiştir:

اِنَّ فِى
هَذَا
لَبَلاَغًا
لِقَوْمٍ
عَابِدِينَ
        "Doğrusu bu Kuran'da, kulluk eden kimselere bildiri vardır. (Enbiya, 21/106) وَمَا
اَرْسَلْنَا
قَبْلَكَ
اِلاَّ
رِجَالاً
نُوحِى
اِلَيْهِمْ
فَاسْئَلُوا
اَهْلَ
الذِّكْرِ
اِنْ
كُنْتُمْ لاَ
تَعْلَمُونَ
        Ey peygamber! Biz senden önce de peygamber olarak meleklerden değil, ancak kendilerine vahyettiğimiz bir takım erkeklerden elçiler gönderdik. Yani kadınlardan peygamber göndermedik. Bunun için o inkâr edenlere de ki, eğer kendiniz bilmiyorsanız bilenlere sorun." (Enbiya, 21/7) Bu niteliklerinin bir gereği olarak, insanlara Yüce Allah'ın buyruklarını ve yasaklarını iletti, hak dini öğretti, ebedî kurtuluş yolunu gösterdi.
        Yüce Allah, Sevgili Peygamberimiz Hz.Muhmmed'in (s.a.), özellikle peygamberlik görevinin niteliğiyle ilgili olarak da, şu beş yönüne dikkati çeker:
وَدَاعِيًا
اِلَى اللهِ
بِاِذْنِهِ
وَسِرَاجًا
مُنِيرًا -
يَآاَيُّهَا
النَّبِىُّ
اِنَّآ
اَرْسَلْنَا&#16
03;َ شَاهِدًا
وَمُبَشِّرً&#15
75; وَنَذِيرًا
       "Biz seni şahit, müjdeci, uyarıcı; Allah'ın izniyle O'na çağıran, nurlandıran/aydınlatan bir ışık olarak göndermişizdir. İnananlara, Rablerinden büyük bir lütuf olduğunu müjdele. İnkârcılara ve ikiyüzlülere itaat etme; eziyetlerine aldırma; Allah'a güven, güvenilecek olarak Allah yeter." (Ahzâb, 33/45-48)   Buna göre Allah elçisinin beş özelliği ortaya çıkıyor: 1) şahit, 2) müjdeci (beşîr/mübeşşir), 3) uyarıcı (nezîr), 4) Allah'a çağıran (dâî ilallah), 5) aydınlatan ışık (sirâc münîr). Şahit Olarak Peygamber

        Hem Peygamber, hem de ona inananlar, insanlar için şahit ve örnektir:
وَكَذَلِكَ
جَعَلْنَاكُ&#16
05;ْ اُمَّةً
وَسَطًا
لِتَكُونُوا
شُهَدَآءَ
عَلَى
النَّاسِ
وَيَكُونَ
الرَّسُولُ
عَلَيْكُمْ
شَهِيدًا
وَمَا
جَعَلْنَا
الْقِبْلَةَ
الَّتِى
كُنْتَ
عَلَيْهَآ
اِلاَّ
لِنَعْلَمَ
مَنْ
يَتَّبِعُ
الرَّسُولَ
مِمَّنْ
يَنْقَلِبُ
عَلَى
عَقِبَيْهِ
وَاِنْ
كَانَتْ
لَكَبِيرَةً
اِلاَّ عَلَى
الَّذِينَ
هَدَى اللهُ
وَمَا كَانَ
اللهُ
لِيُضِيعَ
اِيمَانَكُم&#16
18; اِنَّ اللهَ
بِالنَّاسِ
لَرَؤُفٌ
رَحِيمٌ
       "Böylece sizi, insanlara şahit ve örnek olmanız için, tam ortada bulunan/orta yolcu bir ümmet kıldık. Peygamber de size şahit ve örnektir. Senin yöneldiğin yönü, Peygamber'e uyanları, cayacaklardan ayırt etmek için kıble yaptık. Doğrusu Allah'ın yola koyduğu kimselerden başkasına bu ağır bir şeydir. Allah, ibadetlerinizi boşa çıkaracak değildir. Doğrusu Allah,

insanlara şefkat gösterir, merhamet eder." (Bakara, 2/143)
        Peygamberlerin şahitliği, ahrette de kendisini gösterecektir; aleyhinde şahitlik edilecek olan inanmayanların son pişmanlığı hiçbir yarar getirmeyecektir: فَكَيْفَ
اِذَا
جِئْنَا مِنْ
كُلِّ
اُمَّةٍ
بِشَهِيدٍ
وَجِئْنَا
بِكَ عَلَى
هَؤُلآءِ
شَهِيدًا
       "Her ümmete bir şahit getirdiğimiz ve seni de bunlara şahit getirdiğimiz vakit durumları nasıl/nice olacak? O gün, inkâr edip Peygamber'e baş kaldırmış olanlar, yerle bir olmayı ne kadar isterler ve Allah'tan bir söz gizleyemezler." (Nisa, 4/41-42) Müjdeci ve uyarıcı Peygamber
       Bütün peygamberler, müjdeci ve uyarıcıdır; onlara gönderilen ve kendilerinin özelliği olan müjdeci-uyarıcı sıfatlarıyla neredeyse daima yan yana zikredilen ilâhî kitaplar, insanların ana rehberidir: كَانَ
النَّاسُ
اُمَّةً
وَاحِدَةً
فَبَعَثَ
اللهُ
النَّبِيِّي&#16
06;َ
مُبَشِّرِين&#16
14;
وَمُنْذِرِي&#16
06;َ وَاَنْزَلَ
مَعَهُمُ
الْكِتَابَ
بِالْحَقِّ
لِيَحْكُمَ
بَيْنَ
النَّاسِ
فِيمَا
اخْتَلَفُوا
فِيهِ وَمَا
اخْتَلَفَ
فِيهِ اِلاَّ
الَّذِينَ
اُوتُوهُ
مِنْ بَعْدِ
مَا جَآءَ
تْهُمُ

الْبَيِّنَا&#15
78;ُ بَغْيًا
بَيْنَهُمْ
فَهَدَى
اللهُ
الَّذِينَ
اَمَنُوا
لِمَا
اخْتَلَفُوا
فِيهِ مِنَ
الْحَقِّ
بِاِذْنِهِ
وَاللهُ
يَهْدِى مَنْ
يَشَآءُ
اِلَى
صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ
         "İnsanlar bir tek ümmetti. Allah peygamberleri müjdeci ve uyarıcı olarak gönderdi; insanların ayrılığa düşecekleri hususlarda aralarında hüküm vermek için onlarla birlikte hak Kitaplar indirdi. Ancak Kitap verilenler, kendilerine belgeler geldikten sonra, aralarındaki ihtiras yüzünden onda ayrılığa düşüler. Allah, inananları, ayrılığa düşükleri gerçeğe kendi izniyle eriştirdi. Allah dilediğini doğru yola eriştirir." (Bakara, 2/213)   Bu temel gerçeğin bir uzantısı olarak, Hz.Muhammed (s.a.v.) müjdeci ve uyarıcıdır, Kur'an da ana rehberdir:
وَبِالْحَقّ&#16
16;
اَنْزَلْنَا&#16
07;ُ
وَبِالْحَقّ&#16
16; نَزَلَ وَمَا
اَرْسَلْنَا&#16
03;َ اِلاَّ
مُبَشِّرًا
وَنَذِيرًا "Kur'an'ı ancak hak olarak indirdik ve o da indiği gibi hak olarak kaldı. Seni de yalnız müjdeci ve uyarıcı olarak gönderdik." (İsrâ, 17/105.);
تَبَارَكَ
الَّذِى
نَزَّلَ
الْفُرْقَان&#16
14; عَلَى
عَبْدِهِ
لِيَكُونَ
لِلْعَالَمِ&#16
10;نَ نَذِيرًا
        “Bütün insanlığa bir uyarı

olsun diye, kuluna hakkı batıldan ayırt edici ve fark ettirici bir ölçü olarak Kur’ân’ı indiren Allah yücelerin yücesidir.(Furkan, 25/1)
وَمَا
اَرْسَلْنَاكَ اِلاَّ
مُبَشِّرًا
وَنَذِيرًا
        "Biz seni sadece müjdeci ve uyarıcı olarak gönderdik. De ki: Ben buna karşı sizden bir ücret değil, ancak, Rabbine doğru bir yol tutmak dileyen kimseler olmanızı istiyorum." (Furkan, 25/56);
اِنَّآ
اَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا
وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا "Doğrusu seni şahit, müjdeci ve uyarıcı olarak gönderdik.(Fetih, 48/8)
لِتُؤْمِنُوا بِاللهِ
وَرَسُولِهِ
وَتُعَزِّرُوهُ
وَتُوَقِّرُوهُ
وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً
وَاَصِيلاً
        Ey insanlar, siz de Allah'a ve Peygamberi'ne inanasınız, ona yardım edesiniz, O'na saygı gösteresiniz ve O'nu sabah akşam tesbih edesiniz." (Fetih, 48/9)   Peygamberimiz'in müjde ve uyarısı, ehl-i Kitap için de geçerlidir:
يَآاَهْلَ
الْكِتَابِ
قَدْ جَاءَ
كُمْ
رَسُولُنَا
يُبَيِّنُ
لَكُمْ عَلَى
فَتْرَةٍ
مِنَ
الرُّسُلِ
اَنْ
تَقُولُوا
مَا جَاءَ نَا
مِنْ بَشِيرٍ
وَلاَ
نَذِيرٍ
فَقَدْ جَاءَ
كُمْ بَشِيرٌ

وَنَذِيرٌ
وَاللهُ
عَلَى كُلِّ
شَىْءٍ
قَدِيرٌ
       "Ey Kitap ehli! Peygamberlerin arası kesildiğinde, 'Bize müjdeci ve uyarıcı gelmedi' dersiniz diye, size açıkça anlatacak peygamberimiz geldi. Şüphesiz O, size müjdeci ve uyarıcı olarak gelmiştir. Allah, her şeye Kâdir'dir." (Mâide, 5/19)   Ayrıca, Kur'an'ın ulaştığı kimseler de, uyarma görevinin gereğiyle muhatap olmuşlardır:
قُلْ اَىُّ
شَىْءٍ
اَكْبَرُ
شَهَادَةً
قُلِ اللهُ
شَهِيدٌ
بَيْنِى
وَبَيْنَكُم&#16
18; وَاُوحِىَ
اِلَىَّ
هَذَا
الْقُرْاَنُ
لاُنْذِرَكُ&#16
05;ْ بِهِ وَمَنْ
بَلَغَ
اَئِنَّكُمْ
لَتَشْهَدُو&#16
06;َ اَنَّ مَعَ
اللهِ
اَلِهَةً
اُخْرَى قُلْ
لاَ اَشْهَدُ
قُلْ
اِنَّمَا
هُوَ اِلَهٌ
وَاحِدٌ
وَاِنَّنِى
بَرِىءٌ
مِمَّا
تُشْرِكُونَ
 " De ki: 'Şahit olarak hangi şey daha büyüktür?' 'Allah benimle sizin aranızda şahittir. Bu Kur'an bana, sizi ve ulaştığı kimseleri uyarmam için vahyolundu; Allah'la beraber başka tanrılar bulunduğuna siz mi şahitlik ediyorsunuz?' de. 'Ben şehadet etmem' de. 'O, ancak tek Tanrı'dır, doğrusu ben ortak koşmanızdan uzağım' de. (Enam, 6/19) Hz. Muhammed`in Kişilik Özellikleri Yüce Ahlâk Sahibi ve Güzel Örnek   Hz.Muhammed'in (s.a.) başlıca özelliklerinden bir başkası, onun üstün ahlâk sahibi oluşudur.   En yüce ahlâka sahip olduğunda; yüzyıllar boyunca, dost ve düşman, herkesin üzerinde birleştiği tek

bir insan vardır:
         Peygamberimiz Hz. Muhammed Aleyhissalâtü Vesselam.
Zaten o, yeryüzünde bulunuş maksadını, güzel ahlâkı tamamlamak olarak ifade ediyordu. Onu en son elçisi olarak insanlığa gönderen Yüce Allah da, Peygamberimizde bizim için en güzel örneğin bulunduğunu haber veriyor.
لَقَدْ كَانَ
لَكُمْ فِى
رَسُولِ
اللهِ
اُسْوَةٌ
حَسَنَةٌ
لِمَنْ كَانَ
يَرْجُو
اللهَ
وَالْيَوْمَ
اْلآخِرَ
وَذَكَرَ
اللهَ
كَثِيرًا
        "Ey inananlar! And olsun ki, sizin için, Allah'a ve âhiret gününe kavuşmayı umanlara ve Allah'ı çok anan kimselere Rasûlullah (Allah'ın Elçisi) en güzel örnektir."(Ahzâb, 33/21)
       Eğitimde güzel örneklerin ne kadar önemli olduğunu hepimiz biliyoruz. Büyükler kendi yaşayışlarında ne kadar iyi örnek olurlarsa, küçüklerin iyiye ve güzele yönelmesi o kadar kolay ve rahat olur. Güzel örnek olmak ve güzel örnekleri tanıtmak, gençliğe yapılabilecek en büyük hizmetlerden biridir. Çocuklarımızın ve gençlerimizin örnek alabilecekleri en mükemmel insan peygamberimizdir. Peygamberimizin ahlâkını rahatlıkla kendimize örnek alabiliriz, taklit edebilir, ahlâkımızı güzelleştirebiliriz.
       Peygamberimizin ahlâkını ne kadar öğrenirsek ve uygularsak hayatta o kadar başarılı olur ve mükemmele ulaşabiliriz.

  Ahlakta mükemmel örnek
       Güzel ahlak adı altında toplanan tüm güzel vasıfları örnek insan olarak en mükemmel şekilde yaşayan insan hiç şüphesiz Peygamberimizdir (s.a.v.) O’nun ahlakı o kadar yücedir ki, Bizzat Cenab-ı Hak, O’na hitaben şöyle buyurur
وَاِنَّكَ
لَعَلى
خُلُقٍ

عَظِيمٍ-
وَاِنَّ لَكَ
لاَجْرًا
غَيْرَ
مَمْنُونٍ “Muhakkak Senin için tükenmeyen bir mükafat vardır. Çünkü Sen pek yüce bir ahlak üzerindesin” (Kalem süresi 68/3- 4)

        Nitekim, Hz. Aişe Efendimizin ahlakından örnek almak isteyen Sahabelere şöyle buyurmuştur: “Siz Kur’an’ı okuyor musunuz? O’nun ahlakı Kur’an’dır” Peygamberimizin hayatından her tabakadan insanlar örnek alacak yönler bulabilir. Bizatihi insan olarak O’nun hayatından alacağı sayısız fazilet ve güzellikler yanında, kendi mesleğini ve cemiyetteki yerini ilgilendirecek pek çok dersi de alabilir. Çünkü O’nun hayatı her yönüyle örnektir.

      Ahlakı Hususiyetleri

        Peygamberimizin ahlakının en mühim bir hususiyeti, Allah vergisi oluşudur. Allah, O’nu kusursuz, eksiksiz, mümtaz bir şekilde yaratmıştır. O’nu terbiye eden, edep ve ahlakın en seçkin özellikleriyle süsleyen Yüce Rabbidir. O Şöyle buyurmuştur “Beni Rabbim terbiye etti terbiyemi ne kadar güzel yaptı.”

           Diğer bir hususiyette birbirine zıt ve ters huyların orta yolu, doğru yolu bulmasıdır. Bazı anlar olmuş en cesur bir asker gibi meydanlara çıkmış savaşmış. Ama bu halinde bile yumuşak kalpliliğini, merhametini esirgememiştir. Bu kadar ağır bir vazife üzerinde olduğu halde, O kendisini Rabbine vermiş, Gününün büyük kısmını ibadetle geçirmiştir. Bu yönüyle dünyadan alakasını kesmiş görünse de O hep sosyal hayatın içinde idi.

O’nun ahlakı bir meleke halinde idi ki O’nu gören herkes faziletleri ile yaratıldığı kanaatine varırdı.

        Peygamberimiz birkaç sene gibi kısa bir zamanda o geniş yarımadada vahşi, adetlerinde mutaassıp çeşitli kavimleri kötü ahlak ve kötü alışkanlıklarından kurtarıp, yerine güzel ahlak kurallarını yerleştirdi

      Peygamberimizin Gençliği

          Peygamberimizin çocukluk ve gençlik yılları temiz ve iffetli bir şekilde geçti. Peygamberlikten sonra nasıl bir ahlaka sahipse, peygamberlikten önce de öyle bir ahlaka sahipti. O hep temiz ve nezih

yaşadı. Çünkü Allah O’nu cahiliye devrinin bütün çirkinliklerinden nefret edecek biçimde yaratmıştı. Kavmi arasında el’Emin lakabıyla anılırdı. Nitekim, müşrikler Efendimize inanmadıkları, hatta öldürmek istedikleri dönemde bile mallarını O’na emanet etmişlerdi.

